

DADDY ISSUES

En forestilling om mandlige venskaber og manglen på samme.

Kunstnerisk idé: Hvorfor har far ikke venner?

DADDY ISSUES er en scenisk undersøgelse af, hvordan voksne mænd forholder sig til venskab. Det vil vi, Max Levin Kugler (28) og Clint Ruben (28), gøre med udgangspunkt i og med vores egne fædre. Til glæde for andre sønner, fædre og resterende familiemedlemmer.

En undersøgelse fra 2023 lavet af Forum for Mænds Sundhed og chefpsykolog på Rigshospitalet Svend Aage Madsen viser, at hver femte mand i Danmark sjældent eller aldrig har nogen at tale fortroligt med. Samtidig er der flere mænd end nogensinde, der bor alene, er isolerede og føler sig ensomme. Vi, Clint og Max, er nære venner men deler en bekymring om, hvor vores venskab bevæger sig hen i fremtiden. En bekymring, der opstår i spejlingen med vores fædre, når vi oplever, at deres relationer svinder ind. Har vi kategorisk svært ved venskaber, fordi vi er mænd? Med vores fædre i hånden vil vi åbent og ærligt dissekere det mandlige venskab. Sammen ønsker vi at belyse nogle af de mekanismer, der gør sig gældende, når mænd danner relationer til andre - og hvordan vi måske kommer til at spænde ben for os selv i forsøget på det. Vores fædre er en direkte spejling af, hvor vi selv kunne være i livet om 36 år. Hvordan oplever de nærhed og intimitet? Føler de sig skræmte af ensomhed? Derudover afspejler vi, hvad de som mænd har videreført af værdier og måder at skabe relationer på. Ved at bringe to generationer i spil undersøger forestillingen, hvilke mønstre vi ubevidst reproducerer. Fra skolegården, til ungdoms- og senere voksenlivet. Måske som fædre en dag. Vi har hverken lyst til at gå i familierapi eller invitere til Carl Mar workshop. Forestillingen og dens undersøgelse af venskaber skal rumme humor, sårbarhed og ærlighed. På den måde vil vi undgå at reducere os selv eller vores fædre til stereotyper eller ofre.

Forestillingens greb: Far på scenen

DADDY ISSUES er en performativ collage. Vi vil bevidst bevare vores fædres umiddelbarhed og egen tilgang til at stå på en scene. De skal opleves, som om de netop er trådt ud af publikum for at være sammen med os. Vi tror på, at vi ved at placere to mennesker, der ikke er skuespillere på en scene, kan få forestillingen til at ræsonnere og føles anderledes relaterbar for publikum. Fordi vi arbejder i spændingsfeltet mellem en teaterforestilling og et performativt møde med publikum, vil forestillingen fungere bedst i et intimt scenerum med en mere direkte tilgang til publikum. Derfor har vi indgået et samarbejde med Teater FÅR302. Deres profil og scenerum er et ideelt match. Her inviteres publikum ind i et røgfylt dagligstue-univers fra vores bedsteforældres barndom. I to store lænestole sidder vores fædre, Palle og Peter, iført jakkesæt. De læser Søndagsavisen og har os på skuldrene. De skåler i sort kaffe med sidevogn. Denne sammensmeltning mellem far og søn er groet fast til stolene ligesom mos til en sten. Vi er os selv, men også en kliché på faderfiguren og den fortabte søn. I dagligstuen mødes vi alle fire for at genoplive vores fædres og vores egne erindringer om de venskaber, vi har formet gennem livet. Dagligstuen kan i legen med vores fædre forvandle sig til legepladsens sørøverskib, ungdomsklubbens telttur og kontorets kantine. Her kan fortid, nutid og fremtid udspille sig i det samme rum. Et rum, hvor sårbarheden er gennemgående, uanset om vi er børn, der leger eller voksne mænd, der skråler. Vi vil genbesøge nogle af de vigtigste møder i livet. Også dem, der har ført til (selv)fortællingen om, at vi skal *mande os op* og klare os selv. Gradvist vil vi gennem bevægelse og tableauer lade de fire kroppe fortælle mere ordløst om, hvad der sker, når venskaber opløses, og ensomheden tager over. Her forlader vi dagligstuen og bevæger os ind i et surrealistisk og mere abstrakt rum. I det ordløse vil vi udfordre de usunde idealer, som består på tværs af zoomer- og boomer-erfaringer. Vi vil slippe ordene, kontrollen og stoltheden. Med publikum som vidne vil vi kigge hinanden og dem dybt i øjnene,

ligge i ske på scenen, fortælle hemmeligheder og lade os selv græde og grine. Ved at tage mænds venskaber under kærlig behandling vil vi sammen blive klogere på, hvordan vi undgår at reproducere omklædningsrummets trummerum. Måske vi kan fjerne os fra usunde mønstre ved at nærme os hinanden.

Metode og Kunstnerisk hold

Skabelsesprocessen vil tage sit udgangspunkt i spørgsmål som: *Havde far mange venner og var populær i skolen? Hvordan fik far sin første ven? Og kan han ringe til nogle og spørge om råd, når han er i tvivl?* Vi vil skabe sceniske billeder og iscenesætte personlige oplevelser gennem metoder som: mapping af billeder fra fars liv, historiefortælling som scenisk praksis og fysiske improvisationer på gulv ud fra de ovenstående spørgsmål. Vi ser det som en forudsætning for at bevare det naturlige autentiske i vores fædre og fortællingen, at vi arbejder ud fra devising og et ikke allerede skrevet materiale. Vi vil ikke trække en fortælling ned over dem, men skabe den sammen med dem.

Vi, Clint og Max, er uddannede fra henholdsvis Den Danske Scenekunstskole, skuespil og Norwegian Theatre Academy. Max er foruden i gang med at videreudanne sig som sceneinstruktør på Amsterdam Academy of Theatre and Dance. Vi deler et fysisk formsprog, har arbejdet tæt sammen i mange år og fungerer som et stærkt konceptuerende hold, i mødet mellem Clint's tekniske tilgang til skuespilfaget og Max's brede erfaring med devising, performance og iscenesættelse. Sonja Ferdinand fungerer som dramaturg og dramatisk konsulent. Gennem hendes dramaturgiske blik sikrer vi os at de personlige fortællinger i højere grad vil fremstå vedkommende end private og repræsentere mere end blot vores egen fælles fortælling: Et nuanceret blik på manden. Det er centralt for os, at forestillingen ikke er skabt udelukkende fra fire mænds perspektiv, på trods af at det er det, man ser på scenen. Sammen vil vi møde vores fædre i det kreative rum og iscenesætte DADDY ISSUES.

Kontekst og Målgruppe

Det er vigtigt for os, at forestillingen ikke kun henvender sig til et mandligt publikum. Vi ønsker at åbne dialogen om patriarkalske samfundsstrukturer op fra en vinkel, vi synes mangler: mænds forhold til venskaber. Patriarkalske samfundsstrukturer påvirker alle på tværs af køn, og vi er nysgerrige på, hvordan disse er med til at fremdyrke maskuline idealer, der hæmmer sunde relationer. Ved at inddrage vores fædre vil vi lægge op til refleksion og dialog mellem generationer. Forestillingen ønsker at bidrage til, at vi sammen kan forstå hinanden bedre og henvender sig derfor til unge- og ældre voksne. Vi vil aftabuisere den ensomhed og mistrivsel, som manglen på nære relationer kan afstedkomme - både når man er 28 og 64 år.

Spilleperiode og turnéaktivitet

Den endelige forestilling vil være af en times varighed og bliver opført i oktober 2025. Forestillingen produceres til at være turnévenlig. Vi har et tilsagnsbrev fra Teater FÅR302, samt et fra Teater Momentum, som er interesserede i at genopsætte forestillingen i 2026, og vi er i dialog med Teatret Møllen om samme. Vi søger i denne ansøgning udelukkende støtte til at realisere forestillingen på Teater FÅR302.

Tak for jeres tid.